

	SYLABUS				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	Pedagogika				
2. Nazwa przedmiotu	Gerontologia z elementami geriatry				
3. Kod przedmiotu	I Ped.D2.3				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	II				
7. Semestr	III				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	5 (2 kno)
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	10 (2 kno)
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	3				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Renata Konieczna-Woźniak, dr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	wiedza z zakresu pedagogiki społecznej, psychologii rozwojowej, teorii pracy socjalnej, socjologii problemów społecznych.				

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Zapoznanie z przedmiotem zainteresowania gerontologii.
C2	Zapoznanie z miejscem problematyki gerontologicznej w obszarze zainteresowań pedagogiki.
C3	Zapoznanie z zaawansowanymi pojęciami w gerontologii.
C4	Rozwinięcie wiedzy na temat szans i zagrożeń rozwojowych okresu późnej dorosłości w wymiarze biologicznym, psychologicznym i społecznym.
C5	Przygotowanie do rozpoznawania i trafnego określania potrzeb oraz problemów pojawiających się w życiu starszego człowieka.
C6	Zapoznanie z polskim systemem wsparcia seniorów.
C7	Rozwinięcie umiejętności zastosowania wybranych form wsparcia seniorów, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji życiowej.
C8	Rozwinięcie umiejętności zastosowania wybranych form wsparcia - mobilizujących człowieka starszego do aktywnego życia i wzmacniających jego potencjał jednostkowy i społeczny.

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie:	Odniesienie
		wiedzy – W umiejętności - U kompetencji społecznych - KS	do celów kształcenia (symbol celu)

EU1	Ma zaawansowaną wiedzę z gerontologii i uświadamia sobie znaczenie tej nauki w kontekście zmian demograficznych i społecznych, a zwłaszcza w budowaniu relacji międzypokoleniowych.	W, KS	C1
EU2	Ma zaawansowaną wiedzę z problematyki gerontologicznej wpisującą się w obszarze zainteresowań pedagogiki.	W	C2
EU3	Potrafi w szczegółowy sposób zdefiniować podstawowe pojęcia i teorie gerontologiczne dla potrzeb teorii i praktyki pedagogicznej.	W, U, KS	C3
EU4	Potrafi scharakteryzować starzenie się i starość w trzech różnych wymiarach: biologicznym, psychologicznym i społecznym (wybrane teorie, szanse i zagrożenia rozwojowe okresu późnej dorosłości, choroby starszego wieku, potrzeby, instytucje pomocowe, wspierające, wolnoczasowe itp.)	W, U	C4
EU5	Potrafi w zaawansowany sposób określić potrzeby występujące w okresie późnej dorosłości w realiach środowiskowych w oparciu o przywołane przykłady i doświadczenia.	W, U, KS	C5
EU6	Ma zaawansowaną wiedzę i potrafi scharakteryzować polski system opieki i wspomagania seniorów.	W, U	C6
EU7	Potrafi w szczegółowy sposób określać formy wsparcia seniorów, dostosowane do ich potrzeb i problemów oraz relacji społecznych.	U, KS	C7

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Przedmiot, zadania, cele gerontologii i jej związki z innymi dziedzinami wiedzy. Prognozy rozwoju geragogiki. Problematyka gerontologiczna w pedagogice. Prognozy demograficznego starzenia się Polski, Europy i świata.	W, Ćw	EU1, EU2
TK2	Pojęcie procesu starzenia się i starości. Przegląd wybranych teorii starzenia się i starości w perspektywie biologicznej, psychologicznej, socjologicznej. Starość jako zjawisko o wielu obliczach.	W, Ćw	EU3
TK3	Możliwości i ograniczenia rozwoju człowieka starszego. Potrzeby ludzi starszych. Lęki i obawy osób starszych związane z okresem starości (m.in. kwestia stereotypów, samotności i osamotnienia, zależności, śmierci). Zagrożenie zdrowia w okresie przejścia na emeryturę oraz jakości życia polskich seniorów.	W, Ćw	EU3, EU4, EU5
TK4	Człowiek starszy jako podmiot działań wspomagających. Aktualny system wspomagania ludzi starszych w Polsce (rola i zadania jego czterech podsystemów: nieformalnego, publicznego, rynkowego oraz społecznego). Główne kierunki i zakres pomocy człowiekowi starszemu: pomoc środowiskowa oraz instytucjonalna. Wybrane konteksty polityki społecznej – polityki wobec starości. Rola pedagoga – geragoga w opiece nad osobą w wieku podeszłym.	W, Ćw	EU6
TK5	Charakterystyka wybranych form pomocy przeznaczonych dla osób starszych –znajdujących	W, Ćw.	EU6, EU7

	się w trudnej sytuacji życiowej i dostosowanych do ich poziomu sprawności życiowej.		
TK6	Charakterystyka społecznych programów, działań mobilizujących człowieka starszego do aktywnego życia i wzmacniających jego potencjał jednostkowy.	W, Ćw.	EU6, EU7

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<p>Szatur-Jaworska B., Błędowski P., Dziegielewska M., Podstawy gerontologii społecznej, Warszawa 2006.</p> <p>Leszczyńska-Rejchert A., Człowiek starszy i jego wspomaganie – w stronę pedagogiki starości, Olsztyn 2007.</p> <p>Szarota Z., Kijak R. J., Starość. Między diagnozą a działaniem, Warszawa 2013.</p> <p>https://gerontologia.org.pl/wp-content/uploads/pliki/ol/stardiagnoz.pdf</p> <p>Początek M., Podstawy gerontologii i geriatrii: przewodnik dydaktyczny dla studentów, Piła 2008.</p>
Literatura uzupełniająca	<p>Szatur – Jaworska B. (red.), Błędowski P. (red.) System wsparcia osób starszych w miejscu zamieszkania. Przegląd sytuacji, propozycja modelu. Warszawa 2016.</p> <p>Hill R., D., Pozytywne starzenie się. Młodzi duchem w jesieni życia, Warszawa 2009.</p> <p>Kromolicka B., Bugajska B., Seredyńska K., Pomoc i opieka w starości, Szczecin 2007.</p> <p>Początek M., Podstawy gerontologii i geriatrii. Przewodnik dydaktyczny dla studentów. Piła 2008.</p> <p>Zboina B., Nowak-Starz G., Akimiak A. i in. Starość, - obawy, nadzieje, oczekiwania: wybrane zagadnienia z gerontologii. Ostrowiec Świętokrzyski 2009.</p> <p>Uzar K., Wychowanie w perspektywie starości. Personalistyczne podstawy geragogiki, Lublin 2011.</p> <p>Szarota Z., Starzenie się i starość w wymiarze instytucjonalnego wsparcia, Kraków 2010.</p>

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania.
Diagnostyczne	Udział i aktywność podczas zajęć.
Formujące	Dyskusja, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, omówienie wybranych zagadnień, realizacja zadań podczas zajęć, praca w grupach.
Podsumowujące	Praca zaliczeniowa z oceną z wykorzystaniem wiedzy z wykładów i ćwiczeń oraz zaawansowanej analizy i oceny wybranych instytucji dla osób starszych. Praca egzaminacyjna dotycząca jednego z obszarów starzenia się i starości, z uwzględnieniem wiedzy, subdyscypliny gerontologicznej – geriatrii.

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2
 Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca
EU2	TK1	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca
EU3	TK2, TK3	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca
EU4	TK3	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca
EU5	TK3	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca
EU6	TK4, TK5, TK6	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca
EU7	TK5, TK6	D – udział i aktywność podczas zajęć, wypowiedź ustna, F – wymiana opinii w podsumowaniu wykładu, obserwacja postaw studentów podczas zajęć, zadania pisemne podczas zajęć P- prezentacja podsumowująca

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_I_W01, PED_I_W02, PED_I_W04, PED_I_K02
EU2	PED_I_W01
EU3	PED_I_W01, PED_I_U03, PED_I_K02
EU4	PED_I_W02, PED_I_U03
EU5	PED_I_U02, PED_I_U03, PED_I_K02
EU6	PED_I_W09, PED_I_U02
EU7	PED_I_W09, PED_I_U02, PED_I_K02

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do</i>	

<i>ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	15
Samodzielna praca studenta: czytanie wskazanej literatury, przygotowanie do ćwiczeń, opracowanie zadań, przygotowanie pracy zaliczeniowej i egzaminacyjnej	60
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.

WSH Leszno